

[A. M. Hansen.]

hed mellem det ærede Medlem og mig, der er kun dette, at efter Mindretallets Ændringsforslag bestaar Appellinstansen af 5 Medlemmer, medens den efter Flertallets Ændringsforslag bestaar af 3 Medlemmer, saa det kommer vi nok overens om. Men saa vilde det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen have, at hvis Appellinstansen kommer til det Resultat, at der ikke er Grund til nogen Afskedigelse, skal der efter et Aars Forløb kunne rejses ny Sag, og hvis der i Kommunalbestyrelse og Skolekommission er tre Fjerdedels Majoritet for Afskedigelsen, skal Læreren fjernes. Saa siger det ærede Medlem, at det, det drejer sig om, er, om Misforholdet er dybt, omfattende og varigt.

Det er givet, at naar Misforholdet er dybt og omfattende, kan det vises gennem den tre Fjerdedels Majoritet; men hvis det ikke er varigt, saa vil det blive varigt, hvis det ærede Medlems Ændringsforslag bliver gældende, thi hvis der opstaar en saadan Strid mellem Skoledistriktets Beboere og Læreren, og Dommen gaar Beboerne, Forældrene, imod, og der i Loven staar: Hvis I blot vil holde Striden gaaende et Aar, saa kan I faa jeres Villie, saa skulde man kende Folkekarakteren meget daarligt, hvis ikke Misforholdet blev af varig Karakter.

Jeg tror ogsaa, det paa anden Maade vil virke overmaade uheldigt, hvis det ærede Medlems Ændringsforslag blev vedtaget. Thi den Ulykke, § 8 har gjort, bestaar ikke saa meget deri, at den i Aarenes Løb har medført 30 eller 40 Afskedigelser — jeg husker ikke Tallet nøjagtigt —, som i, at den har fremkaldt Utryghed hos Lærerne og Alene ved sin Tilstedeværelse ofte givet Anledning til Splid.

Naar vi nu staar overfor at ændre denne Paragraf, som der i Virkeligheden ikke har været ret stor Brug for, thi det viser sig, at næsten alle de Afskedigelser, der i Aarenes Løb har fundet Sted efter § 8, kunde have været fuldbyrdet efter § 18, saa mener jeg rigtignok, det er nødvendigt at skabe Tryghedsfølelse hos den Lærer, der véd, at han sætter alt ind paa at være en dygtig Lærer og sætter alt ind paa, hvad en dygtig Lærer bør gøre, at være Forældrene til Tjeneste saa meget, som det er ham muligt. Det bidrager til, at han i langt højere Grad, navnlig i de unge Aar, kan udvikle sig til en Personlighed, end hvis han, hver Gang han skal tage en Bestemmelse, maa frygte for, at det skal give Anledning til et Misforhold, saaledes at der kan blive rejst Sag imod ham.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen kan teoretisk set have Ret, naar han hæv-

der, at en Lærer, der er afskediget efter § 8, vil kunne faa Embede andetsteds; men i Praksis vil det efter min Mening blive overmaade vanskeligt. Han kan nok saa meget blive frikendt af Appellinstansen; hvis han bliver afskediget, vil man rundt omkring, hvor han søger, tænke som saa: Ja, der maa være noget i Vejen med ham, og saa er det bedre at tage en af de andre. Jeg tror derfor, at den Ordning, der er foreslaaet i Ændringsforslaget til Afskedigelsesparagraffen, er at foretrække frem for baade det, man har nu, og den Form, som Venstre ønsker at give Paragraffen.

Det er blot disse Ting, jeg vil pege paa, og jeg vil slutte med, hvad jeg indledede med, at jeg anerkender, at der var meget i det ærede Medlems Tale, der tydede paa, at man muligvis ved fortsatte Forhandlinger kunde naa nærmere til hinanden. Det ærede Medlem gav jo dog ogsaa positivt Udtryk for dette ved at henstille til sit Partis Medlemmer ikke at stemme imod Flertallets Ændringer. Der er vel nok ikke Haab om i denne Samling at naa til et Resultat, som samler os i Enighed; men efter denne Samling kommer der en til. Jeg nærer i hvert Fald Haab om, at der, hvis der staar et Partis Mening bagved de imødekommende Udtalelser fra Partiets Ordfører, maa kunne naas Enighed ved fortsat Forhandling.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Udvalgets højtærede Ordfører, der tillige er Flertallets Ordfører, og de tre andre Partiers Ordførere har udtalt sig ret udførligt her i Aften om alle eller de fleste af Ændringsforslagene, og flere af de ærede Talere har ikke undladt under deres Udtalelser om disse enkelte Ændringsforslag ogsaa at komme ind paa den mere principielle Opfattelse, som ligger bag ved Ændringsforslagene. Hvad det principielle angaar, har jeg udtalt mig ved Sagens første Behandling; dør og til Dels ved tredie Behandling hører de principielle Betragtninger hjemme; og jeg har intet at føje til og intet at trække fra, hvad jeg sagde ved den Lejlighed. Jeg kan derfor i Aften — Tiden er jo ogsaa fremrykket og opfordrer dertil — fatte mig særdeles kort. Jeg tror ogsaa, at det for Sagens videre Behandling vil være det rigtigste for mit Vedkommende.

Ogsaa jeg lagde ligesom det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen Mærke til Slutningsudtalelsen i Venstreordføreren Tale her i Aften, og jeg lyttede dertil med Glæde. Jeg tror imidlertid ikke, at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen havde Ret, naar han klagede over, at det var Tiden, det havde